

luftström ut ur munnen emot kol, glöd, och sålunda framkalla låga; äfv. på detta sätt göra svag eld starkare. **B. upp ett ljus**, drifva en stark luftström ut ur munnen emot ett ljus, som blifvit släckt, men hvars veke ännu glöder, och derigenom åter tända det. — **B. úr**, genom en stark luftström ur munnen rensa något ifrån skräp, t. ex.: **B. ur en låda**. Äfv. **Urblåsa**. — **B. út**: a) Genom blåsning med munnen utdrifva, t. ex.: **B. ut dammet ur en låda**. — b) Medelst blåsning med munnen släcka, t. ex.: **B. ut ett ljus, en brinnande sticka**. — 2) a) (neutralt och aktivt) Med munnens tillhjälp frambringa toner ur ett blåsinstrument. **B. på klarinetten, på flöjt, på trumpet**. **B. i horn**. **B. alarm**, med trumpetljud göra alarm. **B. till häst**, med trumpeten gifva tecken att sitta upp. **B. till reträtt**, äfv. **b. reträtt**, med trumpeteten gifva tecken till återgång. Får i förbindelse med vissa prepositioner merendels aktiv betydelse, t. ex.: **B. af**, se **Afblåsa**, 4. — **B. igenom**, på ett blåsinstrument utföra något ifrån början till slut, t. ex.: **Har du blåsit igenom ouverturen ännu?** — **B. ihóp**, med blåsinstrumenter, isynnerhet trumpet, sammankalla, t. ex.: **B. ihóp en trupp**. — **B. ín**, genom blåsinstrumenter inkalla, t. ex. gäster. — **B. på**, fortfara att blåsa i ett blåsinstrument. — **B. úpp**, börja att utföra musik på blåsinstrument. Brukas både aktivt och neutralt. **B. upp en marsch**. **B. upp till dans**. — **B. út**, med blåsinstrument förkunna, att något tager sin början, har skett eller skall iakttagas, t. ex.: **B. ut en riksdag**. **B. ut en seger**. Äfv. (dock mindre väl) **Utblåsa**. (Fig.) **B. ut ett rykte, en nyhet**, utsprida dem. — **B. öfver**, på ett blåsinstrument inöfva något för ett visst tillfälle, t. ex.: **B. öfver ett stycke till en konsert**. — b) (aktivt) På blåsinstrument utföra musikstycken. **B. ett stycke på flöjt, på klarinetten**. **B. ett jagstykke, en romans, en sonat, etc.** — c) (aktivt) **B. ett instrument**, vara öfvad i konsten att utföra musik derpå, t. ex.: **B. flöjt, klarinetten, valdthorn, trumpet, o. s. v.** **B-ser han flöjt?** Nej, han har icke lärt sig det. — 3) (aktivt) a) Med blåsröret (se d. o.) frambringa käril och andra saker af glas. **B. glas**. **B. ett vinglas**. **B. frukter af glas**. **B. ihóp**, medelst blåsröret sammanfoga, t. ex.: **B. ihóp två stycken glas**. — b) **B. tackjern**, smälta jernmalm i masugn och derigenom afskilja främmande ämnen, så att jernet blir renadt, efter hvilken process det kallas tackjern. **B. på en masugn**, tända den, sätta den i gång, medelst blåsmaskinens verkan. **B. nér den**, sluta blåsningen. — 4) (aktivt) a) (i damspel) Taga en bricka från motspelaren, då han med den försummar att slå. **B. en bricka**. **Om du icke slår, så b-ser jag brickan för dig**. — b) (fig. pop.) Borttaga (lofligt eller olofligt), knipa, bortsnappa, tillgripa. **När han skulle gå, saknade han sina handskar: det hade någon b-sit dem**. — **Syn**. Se **Taga**. — 5) (neutralt, och oftast impersonellt) Sägdes om den naturverknig, då luften häftigt strömmar åt ett visst håll, så att den gör starkt intryck på känseln. **Vinden, vädret b-ser**. **Hvad b-ser det för vind?** **Det b-ser nordlig vind**. **Vädret b-ser hårdt, saktat, svalt**. **Det b-ser starkt, förfärligt, så, att man ej kan stå på benen**. **Det b-ser beständigt i år**. **Vinden b-ste honom i ansigtet**. **Här b-ser det på oss**. (Fig. fam.) **Hvad b-ser det för vind i dag, efter du helsar på?** d. v. s. det var någonting särdeles rart att få se dig. **Det må b. hvad väder det vill, så . . .**, d. v. s. i alla händelser och fall.

Det b-ser många väder innan dess, många förändringar kunna dessförinnan inträffa. **Det kommer att b. många väder, innan vi råkas härnäst**, det dröjer mycket länge, innan &c. — Brukas för denna bem. i förening med flera prepositioner och partiklar, ofta aktivt. — **B. af**, se **Afblåsa**, 1 o. 2. — **B. bört**, se **Bortblåsa**, v. a. — **B. emót**, (om luften) strömma emot. **Vinden b-ser emot**. — **B. igen**, (om bläst) drifva igen, häftigt tillsluta, t. ex.: **Stormen har b-sit igen porten**. — **B. igenom**, säges om luften, då den häftigt strömmar igenom något ställe, t. ex.: **Vädret b-ser tvärs igenom rummet, tvärs igenom en**. (Absolut) **Det b-ser igenom** (näml. kläderna). **Det b-ser igenom kappan**. — **B. ihóp**, se **Hopblåsa**, v. a. — **B. ín**, (om luften) med häftighet inströmma, t. ex.: **Det b-ser in genom fönstret; stäng dörren, så att det icke b-ser in**. — **B. omküll**, (om bläst) kasta öfver ända. **Stormen har blåst omküll planket**. — Mindre ofta **Omküllblåsa**, **Kullblåsa**. — **B. sönder**, (om bläst) förstöra, krossa, slita sönder. **Stormen har b-st sönder två rutor, alla seglen på sartyget**. — **B. till**, plösligt och ganska häftigt börja blåsa, men snart åter sluta upp. **Det b-ste till så häftigt, att . . .** — **B. úpp**: (om vinden) a) v. a. Uppdrifva i luften. **Vinden b-ser upp dammet**. Äfv. **Uppblåsa**. — b) Börja blåsa; äfv. börja att blåsa starkare, t. ex.: **En vind b-ste upp; det b-ser upp till storm; vinden b-ser upp** (blir starkare). — **B. út**: a) v. n. Sluta att blåsa, t. ex.: **Det har nu b-sit ut**. — b) v. a. (om bläst) Utdrifva, utslå, t. ex.: **Stormen har b-sit ut alla löfven, som lågo här i en hög, och har äfven b-sit ut flera fönsterrutor**. — c) (om bläst) Utsläcka. **Vinden b-ste ut ljuset**. — Äfv., men mindre väl, **Utblåsa**. — 6) (neutralt) Drifvas i luften af vinden. **Hatten b-ste i en handvändning sin kos**. Förekommer oftast i förbindelse med en partikel, alltid neutralt. — **B. af**, af bläst bortföras, bortryckas, t. ex.: **Hatten, åplena b-ste af**. Äfv. **Afblåsa**. — **B. igen**, v. n. a) Häftigt tillslutas af blåsten, t. ex.: **Porten har b-st igen**. — b) (om väg) Genom stark bläst djupt betäckas med snö eller driftsand, så att man har svårighet att färdas fram. **Vägen har b-st igen**. Mindre ofta **Igenblåsa**. — **B. ihóp**, sammandrifvas af blåsvädet, t. ex.: **Snön har der b-sit ihóp till en stor driftva**. — Äfv. **Hopblåsa**. — **B. ín**, af blåsten indrifvas, t. ex.: **Det har b-st in mycket snö på vinden**. — Sällan **Inblåsa**. — **B. néd**, se **Nedblåsa**, v. n. — **B. omküll**, kullkastas af blåsvädet. **Hvad tycker du väl? han b-ste omküll**. **Blomkrukorna ha b-st omküll**. — Mindre väl: **Kullblåsa**. — **B. sönder**, krossas, slitas sönder af bläst. **Alla rutorna, seglen ha b-st sönder**. — **B. úpp**, uppdrifvas i luften af blåsten. **Dammet b-ser upp**. — **B. út**: a) Af blåsten utdrifvas. **Hatten b-ste ut i sjön**. — b) Af bläst utsläckas. **Ljuset b-ste ut**.

BLÅSAKTIG, a. 2. Som till utseendet liknar en blåsa.

BLÅSANDE, n. 4. 1) Handlingen eller verknigen, då någon eller något blåser. a) **B. på elden, på soppan, i fingrarna, etc.** — b) **B. på klarinetten, etc.** — c) **B. med blåsröret**. — d) **B. af glas**. **Tackjerns b.** Bättre **Blåsning**. — e) **En brickas b.** — 2) Luftens häftiga strömmande åt ett visst håll i luftrymden. Brukas vanligtvis, för att utmärka en särdeles häftig, ihärdig eller ofta förnyad bläst. **Det är ett förfärligt b. här uppe på berget. Hvilket evigt b. i år!** — **Syn**. Se **Bläst**.